



**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Grigore Gargotov

(art. 206 alin. (3) lit. f), 206 alin. (2) lit. c) Cod penal)

*(Dosarul nr. 1ra-1750/2023
Nr. PIGD 1-18189525-01-1ra-12092023)*

Recurs depus până la 01 septembrie 2023; dreptul CSJ de a trimite repetat cauza la rejudecare; art. 206 CP - starea de vulnerabilitate a unui copil de 13 ani; respingerea cererii de confiscare specială a locuinței și a automobilului; neaudierea în instanța de judecată a unui martor minor audiat în condițiile art. 109 CPP.

06 noiembrie 2024

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Instanța de fond: Constantin Damaschin, Viorelia Varanița, Cristina Cheptea

Instanța de apel: Iurie Iordan, Denis Băbălău, Elena Cojocari, Oxana Robu, Stelian Teleucă, Igor Mânăscuță

Instanța de recurs: Vladimir Timofti, Anatolie Țurcan, Nicolae Craiu, Elena Cobzac, Ghenadie Plămădeală

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Grigore Gargotov,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Vladislav Gribincea, *Președinte*,

Ghenadie Eremciuc,

Lilia Roic-Botezatu, *judcători*,

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Grigore Gargotov s-a născut în anul 1956 în Glodeni. El a fost învinuit, în temeiul art. 206 alin. (2) lit. c) și alin. (3) lit. f) Cod penal, de primirea și adăpostirea minorilor în scopul exploatării sexuale necomerciale, profitând de starea lor de vulnerabilitate.

2. Grigore Gargotov a fost apărât în recurs de avocatul Tatiana Tampei.

3. În prima instanță cauza penală a fost examinată în procedură generală. Grigore Gargotov a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. f) Cod penal (săvârșită asupra unui copil de până la 14 ani) și condamnat la 15 ani închisoare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activități legate de protejarea drepturilor și intereselor minorilor pe un termen de cinci ani. Grigore Gargotov a fost însă achitat pe capătul de acuzare în baza art. 206 alin. (2) lit. c) Cod penal (profitând de vulnerabilitatea copilului).

4. Instanța de apel a respins apelurile apărării și a procurorului. Cauza a fost trimisă la rejudecare de către Curtea Supremă de Justiție la 13 septembrie 2022. La 10 aprilie 2023, instanța de apel a respins apelurile declarate de apărare și procuror și a menținut soluția primei instanțe.

5. La 22 decembrie 2022, procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cătălin Scutelnic, avocatul Tatiana Tampei și Grigore Gargotov au declarat recurs. Apărarea a solicitat achitarea, iar procurorul a solicitat trimiterea cauzei la rejudecare.

6. Urmărirea penală în această cauză a fost pornită la 21 mai 2019 și s-a finalizat la 30 septembrie 2019. Prima instanță a examinat cauza în perioada 03 octombrie 2018 - 05 iulie 2019. Instanța de apel a examinat cauza în perioada 21 octombrie 2019 - 08 octombrie 2021 și 16 noiembrie 2022 - 10 aprilie 2023. Curtea Supremă de Justiție a examinat anterior cauza în perioada 22 decembrie 2021 - 13 septembrie 2022. Dosarul a ajuns din nou la Curtea Supremă de Justiție la 12 septembrie 2023.

ÎN FAPT

7. Grigore Gargotov a fost învinuit că, urmărind scopul exploatării sexuale necomerciale a copiilor, în 2016, făcând cunoștință cu minora E.D., în vârstă de 13 ani, a adăpostit-o la domiciliul său. Ultimul a aflat despre problemele familiale pe care le avea, despre faptul că nu avea unde locui și despre situația ei socială precară. Condamnatul a recrutat-o pe minora, transmițându-i sub formă de ajutor material suma 100 de lei, spunându-i că, dacă dorește, poate să rămână să locuiască împreună cu acesta. În una din zile, în toamna anului 2016, minora de 13 ani l-a rugat pe Grigore Gargotov să o ajute cu suma de 400 lei, iar Gargotov Grigore i-a propus minorei să întrețină relații sexuale cu aceasta contra acestei sume. Din cauza situației materiale grele, minora a acceptat. În perioada toamna 2017 - vara 2018, Grigore Gargotov, după obținerea acordului și controlului asupra victimei, adăpostind-o în apartamentul său, a întreținut și alte raporturi sexuale cu minora. De fiecare dată, pentru obținerea consimțământului, el i-a oferit minorei mijloace bănești care variau între 100 și 400 de lei.

8. Grigore Gargotov a mai fost învinuit că, în ianuarie 2015, a făcut cunoștință cu minora A.S., în vârstă de 15 ani. După ce minora fusese de mai multe ori în ospeție la domiciliul condamnatului, ultimul i-a propus minorei, contra sumei de 50 lei, să întrețină relații sexuale cu acesta. Minora a acceptat. În perioada 2015-2016, Grigore Gargotov, a exploatat minora în scop sexual propriu. De fiecare dată, pentru obținerea consimțământului la exploatare sexuală, el i-a oferit minorei mijloace bănești în mărime de 50 de lei.

9. La 31 iulie 2018, ora 7.20, la apartamentul condamnatului s-au prezentat reprezentanții organului de urmărire penală pentru a efectua percheziția. Atunci când a deschis ușa, condamnatul era în lenjerie, iar minora E.D. era culcată nudă pe pat. În cadrul percheziției au fost găsite elasticuri de dame, prezervative, inclusivul unul folosit, un obiect sub formă de falos și 86 de fotografii ale condamnatului alături de persoane de gen feminin de vârsta fragedă (f.d. 174, vol. 1). În aparatul foto ridicat la percheziție de asemenea au fost găsite poze ale E.D. și a altor fete de vârstă fragedă.

10. La 15 septembrie 2018, E.D. a fost audiată în calitate de parte vătămată condițiile art. 109 Cod de procedură penală (f.d. 161-164, vol. 1). La audiere au participat avocatul condamnatului și condamnatul. E.D. a declarat că prima dată a avut raporturi sexuale cu condamnatul când avea 13 ani. Înainte de aceasta, condamnatul a întrebat-o ce vârstă are și ea i-a spus. Raportul a avut loc la propunerea condamnatului în schimbul sumei de 400 de lei. Propunerea a fost făcută după ce ea i-a cerut condamnatului 400 de lei, deoarece avea nevoie de bani. Ulterior, ea a avut mai multe raporturi sexuale cu condamnatul, de fiecare dată primind bani pentru asta. Din acești bani ea își cumpăra îmbrăcăminte, încălțăminte și hrană. De asemenea, ea a locuit o anumită perioadă la el deoarece nu avea unde locui. Avocatul și condamnatul au adresat întrebări lui E.D., la care ea a răspuns.

11. Potrivit materialelor cauzei, în anul 2016, E.D. avea înălțimea de 155 cm. și înfățișarea unui copil (f.d. 68, vol. 1).

12. La 05 iulie 2019, prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, Grigore Gargotov a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. f) Cod penal și condamnat la 15 ani închisoare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activități legate de protejarea drepturilor și intereselor minorilor pe un termen de cinci ani. Grigore Gargotov a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (2) lit. c) Cod penal, deoarece A.S. nu era în stare de vulnerabilitate, provenind dintr-o familie stabilă din Chișinău și locuia în familia sa. Instanța l-a achitat pe Gargotov Grigore în această parte, deoarece fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 206 Cod penal.

13. La 08 iulie 2019, avocatul Tatiana Tampei, în interesele lui Grigore Gargotov, a depus apel. Avocatul a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri prin care Grigore Gargotov să fie achitat pe capătul de acuzare prevăzut de art. 206 alin. (3) lit. f) Cod penal. Potrivit apelului, rechizitoriul a fost întocmit fără respectarea exigențelor legale și a conținut erori în calificarea faptei. De asemenea, actele procesuale au fost realizate ilegal, inclusiv pornirea urmăririi penale. Apărarea consideră probele administrate ca fiind inadmisibile și fără efect juridic, invocând principiul „fructelor pomului otrăvit”.

14. Grigore Gargotov de asemenea a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a ei și pronunțarea unei hotărâri prin care să fie achitat pe capătul de acuzare prevăzut de art. 206 alin. (3) lit. f) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat fapta infracțiunii. Grigore Gargotov susține că acțiunile sale nu constituie infracțiunea de trafic de copii, deoarece nu s-au dovedit procesele de recrutare, transportare sau primire a minorei, nici obținerea consimțământului în scopul exploatarei sexuale. Prima instanță a ignorat faptul că declarațiile E.D. au fost contradictorii și că aceasta a fost audiată fără reprezentant legal. El critică și validitatea participării psihologului la audierea minorei, afirmând că nu au fost prezentate dovezi de acreditare. Potrivit condamnatului, E.D. este descrisă de către Direcția de protecție a copilului ca având un comportament problematic, fiind manipulată de persoane străine, inclusiv de colaboratorii Centrului de combatere a traficului de ființe umane. Grigore Gargotov mai susține că fetele au fost cele care au căutat să obțină bani din prostituție.

15. La 30 august 2019, procurorul PCCOCS, Vitalie Chișca, a depus apel. El a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri prin care Grigore Gargotov să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. f) Cod penal la 20 ani de închisoare și pentru infracțiunea art. 206 alin. (2) lit. c) Cod penal la 15 ani de închisoare. Prin aplicarea art. 84 Cod penal, el solicită stabilirea pedepsei de 25 de ani de închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activități legate de protejarea

drepturilor și intereselor minorilor pe un termen de cinci ani. Acuzarea a argumentat că pedeapsa nu reflectă gravitatea faptelor comise, iar achitarea parțială a fost bazată pe concluzii pripite. El a subliniat vulnerabilitatea victimelor, ambele fiind minore, și contradicțiile în declarațiile lui Gargotov. Procurorul a mai solicitat confiscarea bunurilor folosite la comiterea infracțiunilor, inclusiv aparate electronice, un automobil și apartamentul în care locuia condamnatul.

16. La 08 octombrie 2021, colegiul penal al Curții de Apel Chișinău a admis din alte motive apelurile, a casat parțial sentința în partea învinuirii pe art. 206 alin. (3) lit. f) Cod penal și a pronunțat în această parte o nouă hotărâre. Grigore Gargotov a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal și condamnat la 11 ani închisoare în penitenciar de tip închis. Instanța a confirmat achitarea lui Grigore Gargotov pentru infracțiunea prevăzută de art. 206 Cod penal, stabilind că acuzarea nu a dovedit vulnerabilitatea victimelor. Instanța a subliniat că pentru a exista trafic de copii, trebuie demonstrată exploatarea unei stări de vulnerabilitate a victimei, ceea ce nu s-a dovedit. Pentru infracțiunea de viol prevăzută de art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, instanța a stabilit că Gargotov a întreținut relații sexuale cu minora E.D., care nu împlinise 14 ani. Instanța a considerat că, deși minora a declarat că a consimțit, consimțământul ei era viciat din cauza vârstei fragede. Instanța a respins argumentul apărării privind erorile de procedură și a concluzionat că primele instanțe au acționat corect în evaluarea probelor.

17. La 10 decembrie 2021, procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Săli, a depus recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală. El a solicitat casarea totală a deciziei instanței de apel, menținerea sentinței în partea calificării acțiunilor lui Grigore Gargotov conform art. 206 alin. (3) lit. f) Cod penal și remiterea cauzei la rejudecare în instanță de apel, în partea acuzării de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (2) lit. c) Cod penal.

18. La 15 decembrie 2021, Grigore Gargotov a depus recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10), 12) și 16) Cod de procedură penală. Recurentul a solicitat casarea hotărârii și pronunțarea unei hotărâri de achitare pe capătul de acuzare prevăzut de art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal. El a reiterat argumentele din apel și a afirmat suplimentar că nu cunoștea vârsta lui E.D.. Având în vedere aspectul fizic al E.D., aceasta arăta de 16-17 ani. De asemenea, el a susținut că din declarațiile ultimei rezultă că organul de urmărire penală a exercitat presiuni asupra ei.

19. La 16 decembrie 2021, avocatul Tatiana Tampei, în interesele lui Grigore Gargotov, a depus recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 5), 6) Cod de procedură penală. Ea invocă argumente similare celor din apel, subliniind că partea vătămată, E.D., a fost audiată o singură dată de judecătorul de instrucție și nu a fost audiată în instanța de judecată ulterior. Aceasta solicită trimiterea cauzei la o nouă rejudecare pentru audierea părții vătămate.

20. La 13 septembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a admis toate recursurile și a dispus rejudecarea cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată. Potrivit deciziei, instanța de apel a recalificat fapta fără a respecta dreptul la apărare. Grigore Gargotov și apărătorul său au solicitat în mod repetat audierea părții vătămate, pentru a clarifica divergențele în declarații, dar instanța nu a respectat acest drept. Completul a considerat decizia instanței de apel insuficient de motivată, fără a analiza detaliat probele.

21. La 10 aprilie 2023, colegiul penal al Curții de Apel Chișinău a respins toate apelurile și a menținut sentința. Instanța a constatat că Gargotov cunoștea că E.D. avea 13 ani și a profitat de starea ei vulnerabilă. Vulnerabilitatea lui E.D. se datora stării materiale și familiale complicate și vârstei mici, care determină o curiozitate față de nou. Unicul scop al adăpostirii lui E.D. a fost exploatarea sexuală. Prima dată, condamnatul a avut un raport sexual cu E.D. în anul 2016, când aceasta avea mai puțin de 14 ani. Și alți martori au declarat că, atunci când erau minore, condamnatul a întreținut cu ele raporturi sexuale contra bani. În ceea ce privește acuzația de traficare a lui A.S., aceasta nu provenea dintr-o familie vulnerabilă, fiind crescută într-un mediu stabil, ceea ce a dus la concluzia că nu a existat abuz de vulnerabilitate. A.S. totuși a recunoscut că a avut raporturi sexuale cu condamnatul de mai mult ori, la solicitarea acestuia, iar pentru fiecare raport sexual primea bani. Ea a avut primul raport sexual cu condamnatul în anul 2015, când avea mai mult de 14 ani. Ea a mai declarat că a văzut-o în anul 2016 pe E.D. în apartamentul condamnatului. Instanța a respins solicitarea procurorului de confiscare specială a bunurilor utilizate în comiterea infracțiunii, inclusiv a automobilului și a apartamentului condamnatului. Instanța a conchis că acestea nu au fost „destinate” pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 Cod penal. Decizia motivată a fost pronunțată la 19 iunie 2023.

22. La 22 iunie 2023, procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cătălin Scutelnic, a depus recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală. Recursul procurorului este pe 23 de pagini. Procurorul solicită casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel. Acuzarea susține că instanța de apel a ignorat prevederile legale și practica judiciară, formulând o hotărâre fără motivare adecvată. El argumentează că probele demonstrează vinovăția lui Grigore Gargotov, care a refuzat să-și recunoască vina și a prezentat o versiune inconsistentă a faptelor. Declarațiile lui E.D. și A.S. sunt pertinente și credibile, iar instanțele nu au evaluat corect poziția vulnerabilității acestora. Deși A.S. nu provenea dintr-o familie vulnerabilă, ea avea probleme familiale și fugea de acasă, iar inculpatul a profitat de situația ei. Procurorul mai susține că pedeapsa aplicată este prea blândă și a fost aplicată fără a lua în calcul toate circumstanțele cauzei, judecătorii motivând-o neconvingător. Instanța nu a individualizat corect pedeapsa, ignorând impactul acțiunilor inculpatului asupra victimelor. Procurorul a insistat și pe confiscarea bunurilor sechestrate, deoarece acestea au fost „utilizate la săvârșirea infracțiunii”.

23. La 17 iulie 2023, Grigore Gargotov a depus recurs, fără a indica temeiul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală. El solicită casarea hotărârii, achitarea pe capătul de învinuirea prevăzută de art. 206 alin. (3) lit. f) Cod penal (episodul cu privire la E.D.) și menținerea sentinței în cealaltă parte. Gargotov susține că, în legătură cu infracțiunea prevăzută de art. 206 alin. (3) lit. f) Cod penal, nu a fost stabilită existența faptei infracționale. Minorii au solicitat un raport sexual în schimbul unei plăți, dar el a refuzat de mai multe ori. Minorele au declarat fapte diferite față de cele petrecute în apartamentul său. Recurentul menționează că a fost refuzată efectuarea unei expertize asupra lui E.D. și critică faptul că aceasta nu a fost audiată în instanța de judecată. De asemenea, el menționează că dosarul a fost pornit în baza art. 174 Cod penal, însă a fost condamnat conform art. 206 Cod penal. La 05 august 2024, Curtea Supremă de Justiție a emis încheierea prin care nu a dat curs recursului depus de Grigore Gargotov, deoarece nu menționa temeiul de recurs. La 10 septembrie 2024, Grigore Gargotov a depus recurs (suplimentar) în care a invocat art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 9), 12) Cod de procedură penală, fără a indica concret erorile pretinse prin prisma lor.

24. La 19 iulie 2023, avocatul Tatiana Tampei, în numele lui Grigore Gargotov, a depus recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 5), 6) Cod de procedură penală. Ea solicită casarea deciziei în latura condamnării și emiterea în această parte a unei hotărâri de achitare. Avocatul critică probele prezentate, susținând că acestea demonstrează că partea vătămată, împreună cu reprezentantul său legal, au fost supuse unor manipulări și influențe externe. Avocatul contestă soluția instanței de apel, subliniind că aceasta nu s-a pronunțat asupra cererilor de nulitate a probelor și a rechizitoriilor, precum și asupra lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii.

25. La 23 octombrie 2023, Curtea Supremă de Justiție a solicitat părților depunerea referinței la recursurile declarate. Grigore Gargotov și avocatul Tatiana Tampei au expediat referințe, prin care au solicitat respingerea recursului declarat de procuror. Procurorii nu au prezentat referință la recursurile apărării.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

26. Articolul 3 Cod de procedură penală prevede următoarele:

„(1) În desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

(2) Legea procesuală penală poate avea efect ultraactiv, adică dispozițiile ei, în perioada de tranziție la o nouă lege procesuală penală, pot rămâne aplicabile acțiunilor procesuale reglementate de legea nouă. Caracterul ultraactiv se stipulează în legea nouă.”

27. Modul de examinare a recursurilor împotriva deciziilor instanțelor de apel a fost modificat prin Legea nr. 246/2023, în vigoare din 01 septembrie 2023. Conform art. XI alin. (3) al acestei legi:

„Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.”

28. Cererile de recurs au fost depuse până la 01 septembrie 2023. La acea dată, partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală era următoarea:

„Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri:

...

5) cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate;

6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

...

8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde;

9) inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală;

10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

...

12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;”

29. Articolul 432 alin. (1) Cod de procedură penală prevede următoarele:

„Instanța de recurs examinează admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în baza materialelor din dosar.”

30. Conform art. 466 alin. (3) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel rămâne definitivă la data pronunțării acesteia.

31. Partea relevantă a art. 106 Cod penal în perioada relevantă prevede următoarele:

„(1) Confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora.

(2) Sînt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare):

a) utilizate sau destinate pentru săvîrșirea unei infracțiuni;

- b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri;
- c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor;
- e) deținute contrar dispozițiilor legale;
- f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri;
- g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.”

32. Partea relevantă a art. 206 Cod penal în perioada relevantă prevedea următoarele:

„(1) Recrutarea, transportarea, transferul, adăpostirea sau primirea unui copil, precum și darea sau primirea unor plăți ori beneficii pentru obținerea consimțământului unei persoane care deține controlul asupra copilului, în scopul:

- a) exploatării sexuale, comerciale și necomerciale, în prostituție sau în industria pornografică;

...

se pedepsește cu închisoare de la 10 la 12 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 de unități convenționale, cu privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate, sau cu lichidarea persoanei juridice.

(2) Aceleași acțiuni însoțite:

...

- c) de profitare de abuz de autoritate sau de situația de vulnerabilitate a copilului, de amenințare cu divulgarea informațiilor confidențiale familiei copilului sau altor persoane;

se pedepsește cu închisoare de la 10 la 15 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 6000 la 8000 de unități convenționale, cu privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate, sau cu lichidarea persoanei juridice.

(3) Acțiunile prevăzute la alin.(1) sau (2):

...

- f) săvârșite asupra unui copil în vârstă de până la 14 ani.

se pedepsește cu închisoare de la 15 la 20 de ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 3 la 5 ani sau cu detențiune pe viață, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 8000 la 10000 de unități convenționale, cu privarea

de dreptul de a desfășura o anumită activitate, sau cu lichidarea persoanei juridice..

MOTIVAREA INSTANȚEI

33. Recursurile examinate au fost declarate în termen de 30 de zile de la pronunțarea deciziei motivate a instanței de apel, adică au fost depuse în termen.

34. Conform sensului art. 3 alin. (1) Cod de procedură penală, judecătorul emite actul de dispoziție conform legii procesuale penale în vigoare la ziua emiterii lui, iar alin. (2) al aceluiași articol permite caracterul ultraactiv al legii procesual - penale, însă doar cu condiția că caracterul ultraactiv este prevăzut de legea nouă. Legea nr. 246/2023, în vigoare din 01 septembrie 2023 a schimbat fundamental temeiurile și procedura de judecare a recursurilor împotriva deciziilor instanței de apel, iar această lege conține o normă de acordare a caracterului ultraactiv prevederilor abrogate prin Legea 246/2023, însă norma în cauză se referă doar la temeiurile de recurs. Prin urmare, toate celelalte schimbări aduse procedurii de examinare a recursurilor prin Legea nr. 246/2023, inclusiv cele privind admisibilitatea recursului, limitele judecării recursului și decizia instanței de recurs, se vor aplica și recursurilor care au fost declarate până la 01 septembrie 2023.

35. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică „legalitatea hotărârii atacate” doar „în limitele invocate în recurs”. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs. De asemenea, ea nu permite instanței de recurs să verifice oportunitatea unei soluții judecătorești date de instanța de fond sau apel atât timp cât aceasta este legală.

a. Recursul procurorului

36. Procurorul solicită trimiterea cauzei la rejudecare. Cauza a fost deja trimisă anterior la rejudecare de către Curtea Supremă de Justiție. Conform art. 434 alin. (2) Cod de procedură penală, rejudecarea poate fi dispusă o singură dată. Art. 434 alin. (2) Cod de procedură penală a fost dat într-o nouă redacție prin Legea nr. 246/2023, iar modificările au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023. Legea 246/2023 nu face distincție între rejudecările dispuse până la 01 septembrie 2023 și cele dispuse după această dată. Scopul limitării numărului trimiterilor la rejudecare este de a reduce durata examinării cauzelor. Având în vedere scopul acestei norme, ar fi contrar spiritului acestei modificări dacă trimiterile la rejudecare dispuse până la 01 septembrie 2023 nu ar fi fost luate în calcul. Prin urmare, după ce a trimis o dată cauza la rejudecare, indiferent de data dispunerii rejudecării, Curtea Supremă de Justiție nu mai poate să trimită cauza la rejudecare. Aceasta nu afectează cu nimic dreptul la apărare sau drepturile victimei infracțiunii, având în vedere că, conform art. 427 alin. (3) și art. 433 alin. (4) Cod de procedură penală, Curtea Supremă de Justiție poate organiza ședințe publice și reanaliza probele conform procedurii instanței de apel. De asemenea, noua lege nu

interzice Curții Supreme de Justiție să înrăutățească situația acuzatului în urma admiterii recursului acuzării împotriva deciziei instanței de apel. Prin urmare, chiar dacă recursul ar fi fost întemeiat, solicitarea procurorului de a trimite cauza la rejudecare nu poate fi admisă. Carențele eventuale urmează a fi corectate de către Curtea Supremă de Justiție.

37. Recursul procurorului este depus în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedura penală în vigoare până la 01 septembrie 2023. Temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală se referă la motivarea deciziei instanței de apel. Pct. 10 se referă la aplicarea pedepsei contrar prevederilor legale.

38. Art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală conține cinci situații distincte:

- a) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;
- b) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;
- c) motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii;
- d) dispozitivul hotărârii este expus neclar;
- e) instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția.

39. Completul reiterează că simplul fapt al dezacordului cu motivarea instanței de apel nu cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 6) al Codului de procedură penală, iar temeiul prevăzut la para. 38 lit. a) ar trebui interpretat ca obligând instanța de apel să combată convingător toate argumentele din apel care, dacă ar fi admise, ar schimba soluția instanței. El nu poate fi interpretat ca obligând instanța să combată argumentele care nu pot avea vreun efect asupra soluției. Acesta este și standardul de motivare impus de art. 6 din CEDO (a se vedea hotărârile CtEDO [Moreira Ferreira v. Portugalia](#) (nr. 2), 2017, § 84; [S.C. IMH Suceava S.R.L. v. România](#), 2013, § 40).

40. Conform art. 434 Cod de procedură penală, Curtea Supremă de Justiție nu poate admite un recurs din alte considerente decât cele invocate în recurs. Procurorul nu a explicat în recursul său care din cele cinci situații prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală își întemeiază cererea. Recursul doar conține expunerea poziției pe marginea acuzației aduse și dezacordul cu achitarea lui Grigore Gargotov pe un capăt de acuzare. Procurorul nu a menționat punctual de ce aprecierea dată probelor esențiale de instanța de apel este vădit nerezonabilă sau că anumite argumente esențiale ale procurorului nu au fost analizate în decizia contestată. De asemenea, nu au fost invocate contradicții între motivare și dispozitiv.

41. Referitor la acuzarea în baza art. 206 alin. (2) lit. c) Cod penal, procurorul consideră că Grigore Gargotov nefondat a fost achitat. Condamnatul a fost achitat atât de prima instanță cât și în instanța de apel. Această obiecție a fost de asemenea formulată în instanța de apel. Potrivit hotărârii plenului CSJ nr. 37 din 22 noiembrie 2004, care se referă la aplicarea legislației în cazurile de trafic de ființe

umane și trafic de copii, pentru a demonstra latura obiectivă a traficului de ființe umane, este suficientă puțin o acțiune sau inacțiune infracțională, realizată cu unul din scopurile enumerate și prin unul dintre mijloacele specificate de art. 206 Cod penal. Procurorul invocă abuzul de poziție de vulnerabilitate sau abuz de putere. Conform pct. 10) din art. 2 al Legii privind prevenirea și combaterea traficului de ființe umane, „starea de vulnerabilitate” se referă la situația specială a unei persoane care este predispusă la abuz sau exploatare, în special din cauza:

- a) situației precare din punctul de vedere a supraviețuirii sociale;
- b) situației condiționate de vârstă, sarcină, boală, infirmitate, deficiență fizică sau mintală;
- c) situației precare și ilegale de intrare sau de ședere în țara de tranzit sau destinație.

42. Procurorul susține că starea de vulnerabilitate se datora necesităților materiale și vârstei fragede. Instanța de fond și cea de apel, atunci când l-au achitat pe Gargotov, au stabilit că partea vătămată, A.S., nu provine dintr-o familie social-vulnerabilă, fiind întreținută material de către părinți, lucru confirmat chiar de către ea. Deși recursul procurorului are 18 pagini, procurorul nu a explicat în recurs de ce această concluzie a instanței de apel nu este vădit motivată. El doar a invocat că, în opinia sa, un minor de 15 ani din Chișinău și are probleme în familie este la fel de vulnerabil ca și un minor de 13 ani dintr-un sat care se află în Chișinău și nu are unde înnopta și surse de existență. Asemenea argumente reprezintă în esență dezacordul cu aprecierea probelor în cauza concretă, care de regulă nu se examinează în Curtea Supremă de Justiție și la data înaintării recursului nu reprezintă un temei de recurs. Prin urmare, în această parte, recursul procurorului nu se încadrează în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

43. Referitor la temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, completul reiterează că norma respectivă se referă la individualizarea pedepsei contrar prevederilor legale. Din alin. (1) al acestui articol rezultă că în recurs sunt reparate doar „erorile de drept”. Prin urmare, doar în cazul individualizării sancțiunii contrar prevederilor legale există temeiul de recurs prevăzut de pct. 10). În recursul analizat nu sunt specificate prevederile legale imperative au fost încălcate de instanța de apel atunci când a menținut pedeapsa de 15 ani închisoare pentru infracțiunea prevăzută de art. 206 alin. (3) lit. f) din Codul penal. Conform legii, pedeapsa pentru infracțiunea menționată variază între 15 și 20 de ani. Individualizarea pedepsei ține de discreția instanței de fond și apel, instanțe care examinează nemijlocit probele și personalitatea condamnatului. Curtea Supremă de Justiție nu poate, în principiu, să revizuiască alegerea pedepsei efectuată de instanțele inferioare, atâta timp cât decizia luată se încadrează în limitele legale. Astfel, în această parte, recursul procurorului nu se încadrează în temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

44. Procurorul a solicitat confiscarea unei părți din averea condamnatului, inclusiv a automobilului și a apartamentului, în temeiul art. 106 alin. (2) lit. a) Cod penal (confiscarea specială a bunurilor utilizate sau destinate pentru săvârșirea infracțiunii). Procurorul nu a menționat din ce motiv solicită confiscarea automobilului. El a susținut totuși că apartamentul trebuie confiscat deoarece raporturile sexuale au avut loc în acesta. Confiscarea a fost respinsă atât de instanța de fond, cât și de curtea de apel, pe motiv că, deși condamnatul va suporta consecințele legale prin pedeapsa aplicată, confiscarea solicitată este doar o sancțiune suplimentară, care în acest caz nu este proporțională.

45. Procurorul nu a menționat în recurs temeiul din art. 427 Cod de procedură penală invocat în această parte. Instanța de apel a motivat clar de ce a respins solicitarea procurorului de a aplica confiscarea specială. Esența argumentelor procurorului în această parte este că art. 106 alin. (2) lit. a) Cod penal nu a fost interpretat corect. Art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală se referă la carențe de motivare sau erorile de fapt. Având în vedere că instanța de apel a motivat explicit refuzul de aplicarea art. 106 Cod penal, art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală nu este aplicabil. În ceea ce privește pct. 10), acesta se referă la individualizarea pedepsei contrar prevederilor legale. Art. 106 Cod penal face parte din Capitolul X Cod penal, destinat măsurilor de siguranță, nu din capitolul VII sau VIII Cod penal, destinate pedepsei penale și individualizării acesteia. Conform art. 98 alin. (1) Cod penal, măsurile de siguranță au scopul înlăturării unui pericol și preîntâmpinarea săvârșirii faptelor penale. Art. 61 alin. (2) Cod penal de asemenea prevede drept scop al pedepsei penale „prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni”. Având în vedere consecințele confiscării speciale asupra condamnatului, scopul pedepsei penale și a măsurilor preventive, chestiunile cu privire la aplicarea art. 106 Cod penal puteau fi discutate în recurs prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

46. Instanțele de fond și apel au susținut că confiscarea penală nu poate reprezenta o nouă pedeapsă penală. Completul subliniază că confiscarea specială nu reprezintă o a doua pedeapsă pentru aceeași faptă penală. Ea are scopul de a preveni comiterea unei alte infracțiuni identice sau similare. În fiecare caz când se solicită confiscarea urmează totuși a fi aplicat testul de proporționalitate. În caz contrar, există riscul de încălcare a dreptului de proprietate (a se vedea hot. CtEDO [Paulet v. Marea Britanie](#), 2014, §§ 63-69; [Rustamkhanli v. Azerbaidjan](#), 2024, § 53-66). Procurorul nu a dovedit că infracțiunea prevăzută de art. 206 Cod penal a fost comisă prin utilizarea specială a bunurilor confiscarea cărora se solicită. Procurorul nu a susținut nici că bunurile date au fost adaptate pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 Cod penal, sau că aceste bunuri erau folosite frecvent sau doar cu acest scop. Comiterea acestei infracțiuni într-o încăpere nu poate atrage după sine automat confiscarea încăperii. Mai mult, acceptarea confiscării speciale ar rezulta în exproprierea condamnatului de apartamentul în care locuiește. Procurorul nu a justificat în niciun fel proporționalitatea acestei măsuri. Prin urmare, în această parte, recursul acuzării este vădit neîntemeiat.

b. Recursurile apărării

47. Avocatul Tatiana Tampei solicită achitarea lui Grigore Gargotov pe capătul de acuzare pe care a fost condamnat din lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii. Recurentul invocă art. 427 alin. (1) pct. 5) și 6) din Codul de procedură penală. Pct. 5) se referă la situațiile în care o cauză a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți, sau în care o parte, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta. Recurentul nu a menționat clar în lipsa cărei părți a fost examinat apelul și în ce măsură acest fapt a afectat soluția instanței de apel. Avocatul menționează audierea suplimentară a minorei E.D., care a avut loc în lipsa pedagogului la etapa urmăririi penale. E.D. singură a solicitat audierea în lipsă, deoarece nu dorea ca alte persoane să afle despre faptele sale (f.d. 143, vol. 1). Prin urmare, recursul nu se încadrează în art. 427 alin. (1) pct. 5 Cod de procedură penală. În orice caz, acest aspect nu poate pune în discuție corectitudinea hotărârii atacate.

48. Avocatul pretinde că neaudierea lui E.D. în instanța de judecată a afectat echitatea întregii proceduri. Acest aspect, ca și celelalte argumente, urmează a fi examinate prin prisma temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) din Codul de procedură penală. Condamnatul de asemenea a invocat acest temei de recurs. Art. 371 Cod de procedură penală permite de a da citire la etapa judecării cauzei declarațiilor martorilor audiați la etapa urmăririi penale conform art. 109 Cod de procedură penală. Acest fapt nu contravine nici standardelor CtEDO, dacă lipsa martorului poate fi justificată convingător (a se vedea hotărârea [Al-Khawaja și Tahery v. Marea Britanie](#), 2011, §§ 119-147). Grigore Gargotov a fost condamnat pentru o infracțiune cu tentă sexuală. E.D. a fost audiată în condițiile art. 109 Cod de procedură penală, iar condamnatul și avocatul său au fost prezenți la audiere și au adresat întrebări, la care aceasta a răspuns (a se vedea para. 10). E.D. era minoră la data audierii, iar audierea ei repetată putea duce la revictimizarea ei. Apărarea nu a indicat clar care circumstanțe esențiale erau contradictorii în declarațiile lui E.D. făcute la judecătorul de instrucție. În orice caz, aceste contradicții puteau fi invocate și au fost invocate în instanța de judecată, iar judecătorii nu le-au considerat esențiale. Completul de asemenea notează că declarațiile lui E.D. nu sunt unicele probe în baza cărora a fost constatată vinovăția condamnatului. Judecătorii au coroborat declarațiile lui E.D. cu rezultatele percheziției (a se vedea para. 9), precum și declarațiile altor martori care au confirmat un comportament similar al condamnatului (a se vedea *inter alia* declarațiile lui A.S. în para. 21). Prin urmare, neaudierea lui E.D. în instanța de judecată era justificată.

49. Apărarea nu menționează în recurs care argumente esențiale invocate au fost lăsate fără examinare de către instanța de apel. Din recurs rezultă doar dezacordul cu aprecierea probelor. De asemenea, recursul face referire la argumentele invocate în cererea de apel, iar instanța de apel a luat în considerare aceste aspecte, oferind un răspuns (a se vedea para. 21). Aceasta a observat că

divergențele între declarațiile părții vătămate, martorilor și probele scrise care ar putea genera îndoieli nu sunt relevante. De asemenea, apărarea a susținut că condamnatul nu a avut raporturi sexuale cu E.D., chiar dacă ultima susținea contrariul, iar la 31 iulie 2018 această a fost găsită nudă în patul condamnatului și în apartament a fost găsit un prezervativ folosit (a se vedea para. 9). Instanțele de fond și apel au constatat că aceste circumstanțe combat versiunea apărării. Ele nu au acceptat nici versiunea apărării că condamnatul nu cunoștea vârsta lui E.D.. Ultima a declarat că condamnatul a întrebat-o atunci când s-au văzut prima dată ce vârstă are și ea i-a comunicat vârsta (a se vedea para. 10), iar circumstanțele menționate în para. 11 exclud versiunea apărării că E.D. arăta mult mai matură decât era în realitate. Completul de asemenea nu găsește vădit nerezonabilă argumentarea instanței de apel cu privire la starea de vulnerabilitate a lui E.D. În asemenea circumstanțe, decizia instanței de apel privind confirmarea vinovăției condamnatului este suficient de motivată.

50. Avocata a indicat că cauza penală a fost inițial pornită în baza art. 174 Cod penal și că au fost comise mai multe abateri la etapa urmăririi penale. Completul notează că la 01 august 2018, a fost pornită urmărirea penală conform art. 206 Cod penal (f.d. 39, vol. 1). Având în vedere acest fapt și că judecătorii și-au bazat hotărârile pe probele examinate în instanță, aceste argumente nu pot duce la achitare.

51. Condamnatul a indicat în recursul său aceleași motive ca și avocatul său. El a mai invocat temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8), 9), 12) Cod de procedură penală. El a sugerat că a fost provocat la 31 iulie 2018. El nu a explicat totuși în ce a constatat provocarea. Instanța de apel a respins acest argument, printre altele, având în vedere comportamentul condamnatului în raport cu alți martori audiați și declarațiile lui E.D.. Completul de asemenea notează că, deși judecătorul raportor i-a solicitat condamnatului să își motiveze recursul, condamnatul nu l-a motivat convingător (a se vedea para. 23). Prin urmare, recursul condamnatului este nedit neîntemeiat.

c. Concluzie

52. Din motivele de mai sus, recursul procurorului, în partea achitării și aplicării pedepsei, nu se încadrează în unul temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, în redacția de la data depunerii recursului. În ceea ce privește confiscarea specială, recursul procurorului este vădit neîntemeiat. De asemenea, recursurile apărării sunt vădit neîntemeiate. Prin urmare, în conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibile recursurile procurorului în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cătălin Scutelnic, a condamnatului Grigore Gargotov și a avocatului

Tatiana Tampei, declarat în interesul lui Grigore Gargotov, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2023.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Vladislav Gribincea

Judecători

Ghenadie Eremciuc

Lilia Roic- Botezatu